

# R u d y

*Dit is helaas geen musical  
hoewel ik dat best zou willen,  
Met zo'n vrouw met een glinsterhoed  
en dan een pluim tussen de billen,  
Belachelijk veel rook  
en een ontroerend slecht verhaal  
Maar daarvoor zit u vrees ik  
toch in de verkeerde zaal.*

*Want Oh ik ben zo kwaad  
dat ik er haast treurig van wordt,  
De tranen van onmacht  
vallen 's ochtends op mijn bord  
Als ik alleen maar kijk  
naar alle leugens om mij heen,  
naar de gaten in de kaas  
en de beenham zonder been ...*

*Ik ben gewoon te kwaad  
door al wat er gebeurt  
de planeet die door de wereld  
in een afgrond wordt gesleurd  
de leugens , het bedrog en de oplichterij,  
in de sport en in de handel in de politieke wandel en in ... die onnavolgbare geest van mij ....*

*Ik zou hulp willen zoeken,  
maar ik weet bij God niet waar,  
Ik zou ook zelf willen helpen  
niet substantieel maar als gebaar  
Maar wat kan ik in mijn eentje  
tegen zo een overmacht  
Die onzichtbaar is en groot  
en onvoorspelbaar als de dood  
en oh mijn God als kind had ik dit nooit gedacht...*

*Want wij allen zijn de letters  
van dit waanzinnig groot verhaal,  
Wij doen maar mee,*

*letten niet op  
Zetten de wereld op zijn kop  
En onderhouden blind,  
het neoliberal bewind  
Want lieve mensen; de banken dat zij wij allemaal.*

*Dit is helaas geen musical,  
Want hoewel ik het genre haat,  
Zou ik er duizend willen schrijven  
En al wat ik doe gaan overdrijven  
Als daar de toekomst van de aarde  
En al het kwetsbare van waarde  
Ook maar een beetje,  
Een heel klein beetje  
mee was gebaat*

Ik ben slecht geplaatst op 't moment.  
Om te zeggen wat er op mijn tong ligt.  
Ik zou beter mijne mond houden ...

Als ge iets wilt aanklagen,  
dan helpt ge de zaak niet door hysterisch te beginnen roepen,  
Maar dat is het enige dat ik zou willen doen  
in Brussel op de grote markt gaan zitten achter een bordje 'ik eet niet' meer.  
Met daaronder in dikke letters 'Voilà!'  
Of mijn eigen in brand steken ... achter een bordje 'Nu content!'

Ik weet wel, als ge echt iets wilt veranderen moet ge rustig blijven en een  
facebookpagina openen, zo veel mogelijk volk lokken met toffe, toffe, toffe, toffe, toffe  
foto's van uw eigen in allerlei toffe situaties en van uw kinderen, van uw eten, van uwe  
kak en toffe quotes d'r bij, toffe mensen tof vinden ...  
Want daar vullen wij ons dagen mee terwijl de wereld naar de kloten gaat  
Ik ben te opgewonden.  
Maar bon, zelfs al zou ik kalm zijn...

Het mechanisme van de luisterbereidheid dat spontaan bij ons allemaal wordt  
geactiveerd wanneer we vanuit een gevoel voor realisme en gezond verstand worden  
aangesproken, en wanneer we iemand met een zeker gezag horen spreken ... dat  
mechanisme is ook niet meer betrouwbaar, Daar kunt ge ook niet meer op af gaan , dat is  
ook al lang allemaal wetenschappelijk onderzocht, in kaart gebracht, en het wordt  
ingeoefend, en onder de knie gekregen en wordt toegepast door mensen die niks te  
vertellen hebben maar die u iets willen verkopen dat ge niet nodig hebt of die uit zijn op  
uw stem bij de verkiezingen.

Dit moet ik dit anders zeggen:

*(rustig weloverwogen met grote auzes en het gezag van een Frans President)*

Het mechanisme van de luisterbereidheid dat spontaan bij ieder van wordt geactiveerd wanneer we vanuit een gevoel voor realisme en gezond verstand worden aangesproken, en wanneer we iemand met een zeker gezag horen spreken ... dat mechanisme is wetenschappelijk al lang onderzocht, in kaart gebracht, en het wordt inge oefend, en onder de knie gekregen en wordt toegepast door mensen die niks te vertellen hebben maar die u iets willen verkopen dat ge niet nodig hebt of die uit zijn op uw stem bij de verkiezingen.

Zelfs al ben ik rustig en weloverwogen, te betrouwen, ben ik niet. Sterker nog! Als ge dat gevoel hebt ; Wat een interessante man. Wees dan op uw hoede

's gewoon een truuske.

Obama is daar goed in ...

Maar terwijl hij de wereldbevolking aa het huilen maakt met 'Yes we can', blijft Guantanamo gewoon open, nemen ze bij Monsanto een patent op de schepping, en is het enige dat ze nog kunnen verinnen om de economie te laten groeien : iedereen z'n werk af pakken.

D'r is niks mis met Obama. Die gelooft ongetwijfeld in zijn eigen , net als u en ik. Als wij allemaal is die oprecht in zijn eigen beleving,

Dat is het ingewikkelde aan de situatie waarin we nu zitten ...

Er zijn geen schuldigen ...

Het is gewoon het gevolg van hoe wij in mekaar zitten als mensen

Het is wat er eenvoudigweg gebeurd als ge de constitutie van ons bewustzijn los laat op de werkelijkheid ; dan ontstaat er dit : Wereldgeschiedenis ...

Daar zitten we uiteindelijk in gevangen allemaal. In de geschiedenis. En die is groot en onoverzichtelijk gelijk ne zandstorm. We beschermen ons er tegen en die bescherming ontnemt ons het zicht.

En we hebben misschien het gevoel dat we enorm veel bereikt hebben, dat we gigantisch veel beter bezig zijn dan al die idioten uit vorige tijdperken, dat ze vroeger stom waren de mensen, met hun aderlatingen, en hunne platte wereld en de zon rond de aarde draait enzovoort enzovoort ... en dat we nu niet meer stom zijn. Maar binnen 400 jaar liggen er boeken in de winkels over hoe d'r geleefd werd in het jaar 2000 en daar staan wij dan in met onze laptopkes en onze gsmmekes. En dat zullen de mensen dan heel zielig vinden. Terwijl wij d'r toch redelijk opgewonden over zijn. Over vierhonderd jaar zullen ze waarschijnlijk over ons zeggen : Toen dacht de mens nog dat hij zijn lichaam was en dat het enige dat werkelijk bestaat, materie is.

En dat die meewarigheid zal ook dan misplaatst zal zijn ... want die slimmerikken van binnen vierhonderd jaar, die zijn d'r zelf ook nog niet hoor! ...

De crisis die nu zogenaamd voorbij is, dat is gewoon de geschiedenis die zich voltrekt.

Wij zijn zo bang allemaal en wij zwijgen zo makkelijk ....

En het gevolg is dat we leven in een samenleving die stijf staat van de leugens,

En nu heb ik het niet zo zeer over  
Zo'n bank die adverteert 'Wij hebben het voor u!  
Wàt!?'  
Of 'wij spreken uw taal' zeggen ze tegenwoordig  
What!

...

Ik snap wel Zo'n bank wil winst maken en dat willen we die bank niet kwalijk nemen ...  
Maar ik vraag we soms wel af : hoe cynisch mogen ze worden  
Waar zit het kantelpunt waarop wij die bank ik brand gaan steken ...

Of ik wil het ook niet hebben  
Over zo'n electriciteitsmaatschappij die iedereen het dubbel laat betalen van nodig is.  
En die dan, de heel stad vol plakt met 'Het is uw energie'  
What!  
Ik snap niet dat we niet allemaal met nen hamer de kelder intrekken om die meters  
kapot te gaan slagen ....  
Dat zouden we toch makkelijk kunnen doen ...

Ja maar dan moet ge die meter betalen ...  
En dat doen we dat niet ... omdat wij ondertussen al twintig van die meters betaald  
hebben ...

Of ge moet ook 's letten op het verschil tussen de prijs waarmee uw  
telefoonmaatschappijen adverteert, voor 49 euro in de maand onbeperkt dit en dat, en  
en wat er op uw factuur staat

....

Waarom gooien we die telefoons niet in de vuilbak!  
Ge struikelt over de leugens als ge durft buiten komt,  
Ge glijdt uit ge breekt uw nek in de zwendel .  
We zitten tot aan de wnkbrauwen in de oplichterij.  
En dat bestaat allemaal bij gratie van het feit dat we denken ; ja maar dat weten we toch,  
daar trappen we toch niet in,  
Maar we trappen d'r wel n  
Want waarom bestaat het dan og ls we d'r niet instrappen  
Omdar het werkt!

Ik weet we ....

De crisis heeft zich nog niet voldoende verdiept.

Straks!

Als we onze auto's zonder benzine ergens hebben moeten achterlaten in de  
pechstrook...

Als we onze kinderen eten uit vuilbakken zien halen,

Als we gelijk de Spanjaarden naar Marokko moeten om werk te zoeken.

Straks, als we zo weinig te verliezen hebben dat we d'r niet meer bang voor zijn het  
kwijt te geraken; Dan gaan we de straat op ...

Dan gaan we alles kapotslagen...en in brand steken, dan gaan we geschiedenis maken

En ondertussen ...  
Cho ja ...  
Wachten hè  
Gelijk duivenmelkers.

Ik vraag mij soms wel af...  
Of we nu al niet iets moeten doen ....

Aan de prijzen bijvoorbeeld ...  
Die belachelijke oplichterij van de prijsvoering  
Al die dingen die x euro 99 kosten ...  
En die x drukken ze dan heel groot en die negennegentig heel klein  
Waarom doen ze dat!?  
Om mij op te lichten.  
Nee zeggen ze dan want het staat er, de juiste prijs staat er, ge moet maar goed lezen.  
Maar gij zijt ne middenstander.  
Gij moet zorgen da'k ik aan eten en kleren kom.  
Gij moet mij toch geen leesoefeningen geven!?  
Daar hebben we scholen voor.  
Een brillenwinkels.

Waarom willen ze mij oplichten.  
War hebben die tegen mij?  
Wat hebben ze daar aan!?  
Dan verdienen ze meer o.k.  
Maar wat doen ze daar mee met dat geld dat ze meer verdient hebben ...  
Nen dikkere auto kopen, een groter huis, verder op reis gaan ...  
En waar houdt dat dan op? Hoe groot moet die auto worden voor het genoeg is!?  
Want ge zijt daar niet rapper me hè, ge moet in dezelfde file gaan staan met uw grote auto.  
Hoe verder uw reis hoe belachelijker da ge u maakt, want wat doet ne middenstander op reis, met z'n ogen dicht in de zon gaan liggen en 's goed gaan eten ...  
of dat ge dat nu in Adinkerke doet of op sri lanka dat maakt toch niet uit ... zult ge denken ...  
dat is toch onnozel om iedereen op te lichten met uw tekengrootte van uw cijfers om vervolgens dat geld over de balk te smijten met daar in Sri Lanka tussen de muggen te gaan zitten.  
alleen maar o nadien te kunnen vertellen /  
we hebben daar soep g'eten jong ... hè Nadine! In Jaffna was dat. Soep van duivenstront.  
*'Da's en duifke, ne paloma zogezegd dat ze daar vangen en dat kweken ze op met eh schellen van dinges, van advocado's en da's t'enige dat die t'eten krijgen en die beginnen te fermenteren in dat maagske, en dat komt er dan terug uit en dat gebruiken ze als een bouillonblokske ... Lakker joeng!'*  
En is het de bedoeling dat ge u als toehoorder onnozel gaat voelen, omdat gij zelf op een camping in de Walen hebt gestaan en 't regende hebt gestaan, en ge voelt u een soort van klein, en dat gevoel van kleinigheid dat de middenstander u bezorgd met zijn onzinnig verhaal dat is voor hem van onschatbare waarde. Want dan vergroot dat het idee van de middenstander dat hij zelf heel wat voor stelt.

In he hoofd van de middenstander denkt die dat al die mensen die hem met die groten auto zien rijden dat die hem allemaal nawijzen en tegen elkaar zeggen, hebt ge dat gezien! Daar was de middenstander, wat heeft die ne groten auto wat woont die in een groot huis, amaa en die gaat ver op reis ...  
Die is goed bezig met zijn lettergrootte ...

Vind ge niet dat we daar iets tegenover moeten stellen.  
Ik stel het volgende voor ...

In afwachting van het moment waarop de pleuris uitbreekt stel ik voor dat we vanaf nu

# 5

Als ik nu iets koop dat ,99.- kost en ik betaal met zes euro en dan geeft de

middenstander u die ene eurocent terug, niet een met een verontschuldigende blik maar met een knipoog die zo veel betekent als kijk 's hoe ongegeneerd eerlijk ik ben  
Dan zouden we vanaf nu toch allemaal kunnezeggen.  
Steekt dat centje nu 's in 't mondje van uwen eikel meneer de middenstander.  
Doe me nu 's dat plezier.

Dat soort dingen, dat zouden we toch al kunnen doen ...

Gewoon terwijl we wachten tot de pleuris uit breekt ...  
Alvast de oorlog verklaren aan al die onnozelaars die winst willen maken, veel geld willen verdienen, rijk willen worden zonder te weten waarom.  
Wij hoeven ons toch niet in te houden  
Dat doen zij ook niet ...

Of bij H en M verkopen ze bikini's  
Van 4 euro 99. Grote 4 klein 99 en met een sterretje ...  
En laten een volledige vrouw zien,  
Met een volledige bikini  
4, 99 sterretje  
en in kleine letters bij het sterretje onderaan staat dan dat alleen voor het topje ...

Waarom doen ze dat!?

Waarom willen ze Marie, mijn vriendin, die ik verschrikkelijk graag zie, waarom willen ze die bedriegen bij H en M.

Want mijn vriendin die ziet die sterretjes niet. Niet omdat ze debiel is maar omdat die boodschap op 20 vierkante meter borden staan wisselreclame, langs de invalswegen van de stad. In 't beste geval flitst ze daar niet voorbij in de auto maar staat ze voor 't rode licht, maar om de twee seconden veranderd die reclame, en om de minuut dat licht en dan moet ge doorrijden, ge moogt dan niet uw verrekijker pakken om te lezen wat ze bij dat sterretje hebben gezet, dus ze heeft dat dan niet gezien. Ze heeft alleen die 4 gezien. En dan holt ze naar de winkel en daar krijgt ze dan te horen dat de hele bikini 12 Euro kost dat is drie keer meer dan de vier euro die ze meende gezien te hebben, maar dan is innerlijk de beslissing voor de aanschaf al genomen en kan ze niet meer terug want ze heeft nu parkeerplaats gevonden en alles en voor die zeven euro verschil ... en in een

moment van onnadenkendheid betalen ze dan maar gauw die 12 Euro, onze vriendinnetjes.

En dan 's avonds komt ze thuis en voelt ze zich niet goed, omdat ze zich voor acht euro heeft laten oplichten... en omdat we merken dat we d'r niks tegen kunt doen.

Want ge kunt ze niet pakken ...

Als ge ze voor de rechtbank zou dagen zeggen ze ...

Het staat erbij het staat er bij ... Alleen het topje . Hier bij dat sterretje

En dan vind de rechter de klacht onontvankelijk ...

Omdat hij de letter van de wet toe past

En de geest van de wet wordt, zoals altijd in die gevallen, door de letter gewurgd.

De geest van de wet ...

De oorspronkelijke reden waarom we die wet hebben verzonnen was : om oplichterij tegen te gaan ...

Dit is oplichterij waar we wettelijk niks tegen kunnen ondernemen

Ook omdat iedereen zegt 'dat weet ge toch ...!'

Maar als iedereen het weet waarom laten we het dan staan ...

Als het niet zou werken omdat iedereen het weet waarop staat het er dan nog.

Ik zeg tegen mijn vriendinnetje van wie ik zeer veel hou, ik zeg weetge ge wat ge moet doen in 't vervolg ...

Alleen dat topje kopenvoor 4,99

En bij het afrekenen zegt ge dan : En steekt dat centje maar in uwe mond eikel, Of Nee ..;

Hoe was't weer!?

In 't mondje van uwe eikel meneer

Ja schrijft dat is op want we moeten we allemaal 't zelfde zeggen ...

Anders heeft het geen effect.

Ik heb zitten bedenken

Als we dat nu 's met allemaal beginnen doen

Als alle vrouwen alleen dat topje kopen

Dat ze zich tegen het einde van de zomer bij H en M geen raad meer weten van de broekjes waar ze mee blijven zitten ...

En dan van de zomer alleen maar met een topje op het strand verschijnen ...

ik knip uit solidariteit mijnen bermuda in twee

En als daar dan vragen over worden gesteld dan zeggen we gewoon

H en M heeft dat gelanceerd ; die verkopen alleen topjes

Is blijkbaar de nieuwe trend deze zomer ...

Dat zijn allemaal dingen die we toch al zouden kunnen doen

terwijl dat we wachten

tot de pleuris uitbreekt ...

Of ook al die gratis eenheden in verpakking van voedingwaren ...

Koekjes, cigaretten, ijs, bier, youchert

Bij aankoopt van vier krijgt g'r twee gratis.

Dat is niet waar en dat weten wij allemaal  
die gratissen zijn mee in de prijs ingerekend ...  
dat is dus niet gratis , dat wordt gewoon mee betaald.  
maar als we dat allemaal weten waarom laten we dat dan gebeuren.  
Waarom bestaat het dan nog.  
Omdat het werkt!

Als we moe zijn en we gaan op het einde van de dag na ons werk en en voor we de  
kinderen van bij de oppas gaan ophalen nog wat boodschappen doen en we hebben niet  
meer de energie om kritisch te winkelen. zo tussen half zes en kwartje voor de zevenen  
wanneer we ons kwetsbaarst zijn,  
Dan trappen we daar in.  
We zijn dikwijls zo uitgeput dat we reageren op alles wat vertroosting uitstraalt  
En het vooruitzicht van twee gratis leo's is voor vele mensen het hoogst haalbare op het  
vlak van troost.  
En juist die mensen worden dan gepakt ...  
Dat is toch jammer.  
Gewoon omdat het om een leugen gaat waarvan de onderliggende waarheid door  
iedereen wordt onderkend : nl :ik wil winst maken

Maar is dat legitiem!?  
Is dat de zin van 't leven!? Tegen mekaar op zo rijk mogelijk worden ... en alles uit de  
kast halen om leuk gevonden te worden of grappig of intelligent of rijk of machtig of tof  
of Cute of wat dan ook ...ook a zijn we dat allemaal niet.  
Bestaat daarom het universum denkt ge ...  
Dan moeten we zo door gaan.  
En geen compassie hebben met kerels zoals ik ... want dan ben ik een idioot

En als dat niet zo is  
Moeten we dan niet 's aan de bel trekken ...

Dus ik stel voor dat we vanaf morgen  
Al die mensen die nu in de zaal zitten  
Naar de plaatselijke carrefour gaan of delhaize en dat we overal die gratis koekjes en  
eieren cigarettten en blikjes uit de verpakkingen gaan halen ...  
Daar zullen we op aangesproken worden door het warenhuispersoneel  
Vragen als 'meneer mag ik u 's vragen: Wat zijt gij eigenlijk aan het doen.'  
En dan zegt ge : ik haal die gratissen d'r uit voor iemand anders d'r mee weg is ...  
Dan zal die zeggen dat mag niet ...  
Waarom niet.  
Ge moet eerst heel dat pak kopen dat staat d'r op ...  
Dan zegt gij maar dan is het niet meer gratis hè. Ze mogen daar op zetten wat ze willen  
maar gratis betekent: en ge brengt uwe Vandale mee, ge laat het zien, dat betekent  
:Kosteloos! Voor niks. (lees voor uit van dale)  
Dus het maakt niet uit wie dat dat mee neemt, of dat nu die mens is die heel dat pak  
koopt of iemand anders; gratis is : zonder dat je d'r voor moet betalen.  
Onvoorwaardelijk! ...

...



Ik heb bijvoorbeeld een paar ouwe tuinstoelen in mijnen hof staan, witte plastic, groen van de algen maar ge kunt daar nog goed op zitten,  
Dus ik zet die voor mijn deur want ik heb nieuwe stoelen gekocht in tropisch hout, en ik zet die voor mijn deur; met een A4tje d'r op getaped 'neem maar mee' 'Gratis!'  
Dan maakt dat toch niet uit wie die mee neemt.  
Of dat nu een wijkagent is die zijn dienstwapen gebruikt om zijn vrouw binnen zijn huwelijk te houden.  
Of een vrouwelijke professor deeltjesfysica uit Iran zonder papieren maar met een beginnetje van baarmoederhalskanker.  
Dat maakt toch niet uit ....  
Of dat nu een kind is een jongetje van een jaar of twaalf dat een verschrikkelijke toekomst te gemoet gaat ...

Ik ga toch niet in mijn deurgat staan en vragen hé jongetje! Wat zijde gij daar aan het doen? Wat neemt gij daar mee uw verschrikkelijke toekomst in!?  
Die stoelen meneer.  
Dat moogde gij niet hè vriend  
D'r staat toch gratis op dat papierke ...  
Als ge dat huis d'r bij koopt! Ah jaaaah! Toch niet zo maar ... Dat staat achter op dat papierke, draait dat maar is om als ge het huis d'r bij koopt!  
Hooft ge hoe absurd ik dan ineens bezig ben .... Wat ne verschrikkelijke mens ik dan ineens wordt.  
Wat in de supermarkten gebeurd is even absurd en verschrikkelijk ...  
Dus leegrove die gratis dingen  
't zijn kleine dingetjes maar we kunnen ze al doen,  
In afwachting,  
Tot de pleuris uitbreekt ....  
Als we daar nu vanaf morgen 's mee beginnen ...  
Deze zaal, hier in ....  
En morgen sta ik in ... en ik zeg daar hetzelfde ...  
Ik zou een spoor van milde ellende door Vlaanderen willen trekken  
Kijk maar naar de speellijst waar ik dit allemaal ga staan zeggen  
En als we dat dan allemaal al 's zouden beginnen doen  
De gratis koekjes uit de dozen scheuren,  
Alleen in een topje in 't zwembad te verschijnen, en een halve bermuda naar 't zwembad  
Als het pas geeft tegen de betrokkene zeggen steek het centje in het mondje van uw eikel  
...  
Niet meer naar de voetbal vanwege de vijfhonderd dode nepalezen in Qatar  
Niet meer naar 't wielrennen kijken, omdat het onmenselijk is geworden met al die valpartijen, die belachelijke inspanningen en die idiote euforie bij de overwinning.  
... Maar nooit tevredenheid, nooit voldoening, nooit rust, terwijl ge nog uit staat te hijgen van de ronde van Vlaanderen vragen ze wat ge volgende week in Parijs Roubaix gaat doen. En die mentaliteit copieren we onbewust in ons bedrijfsleven. Of in ons eigen leven. In Hoe wij in 't even staan. Hoe dikwijls moet nen Bonen Parijs Roubaix winnen voor het genoeg is!? Hoe veel bonussen met iemand krijgen om hem te doen beseffen ik heb genoeg!? Wie hier in de zaal heeft er her genoeg!?  
Nee we gaan geen vingers opsteken.

Ik weet het wel ....

.... Dit mag ik allemaal niet zeggen op deze manier, dit werkt niet....

En nu : Een liedje snel,

een engels liedje, anders haken de mensen af ....

*I love very much my Mary*

*And she also does love much me*

*What else i can sing.*

*To each other we belong*

*So this is a very short song.*

Voel U nu niet aangevallen ...

Ik kijk ook graag naar de koers.

Ik wordt zelfs ambetant als ik niet kan kijken.

En daarom wantrouw ik het.

Want ik wordt op dezelfde manier ambetant als ik mijne gsm ergens heb aten liggen.

Of mijnen Ipad is kapot.

Ik ga onmiddellijk nen andere kopen.

*I do like to kiss her lips*

*And touch her with my fingertips,*

*And do certain things*

*with the tip of my tongue*

...

*but this is a very short song.*

En bij wortele heb ik dat bijvoorbeeld niet.

Die eet ik wortelen graag.

Uien glazig laten worden , wortelen d'r bij, zout erover, beetje suiker, peterselie ....

F'tastisch! Wortelen.

Maar als er geen wortelen zijn.

Dan geraak ik daar niet van over mijn toeren.

Wortelen laten mij vrij.

Die laten mij zijn wie ik ben

*I also once did penetrate*

...

*Into a political debate*

*And they laughed cause my arguments*

*Weren't that strong*

*But this is a very short song*

*You my ask 'what has this to do*

*Whith the love that Mary feels for you?'*

*I could easily explain*

*But it 'll takes quiet long*

*And this is a very short song*

*The problem with very short songs  
Is that they don't divide right and wrongs  
You can't make a point  
Or any kind of joint  
'tween the issues that may come along*

*But I love much my mary  
And she also loves much me  
Il love my Mary  
And she also loves me  
I love my Mary  
And she also loves me ...*

Ik ben Marietje tegengekomen in Druisel-Kozegem ,  
Weet ge dat liggen!?  
bij Wasbrakel!?  
Dat was op 29 februari,  
't feest van de gebrekkigen en de verminkten,  
dan doen ze daar alle jaren nen ommegang met allemaal mensen de niet uit de voeten  
kunnen en daar komen dan massa's idioten op af ... heel gezellig  
Den dag is zo gepasseerd.  
Waar moet ook altijd naar toe hè  
Zij had daar platte band,  
Den ommegank was al voorbij, iedereen liep naar huis,  
En zij zat te worstelen met een lekke auto  
En ze kreeg die vijs niet los, ze had zo ne kruis sleutel van den Aldi, en daar stond ze op  
te springen maar ze weegt gelijk een mug dus dat had geen effect,  
En ik kreeg 'm ook niet los,  
Ik zeg ma' 'k ik 's proberen....  
Ik was daar met de fiets en ik zag haar sukkelen ..  
Maar ik kreeg 'm ook niet los ...  
Met die armkes van mij is dat normaal  
Ik ben psychotherapeut  
Ik kom aan de kost met te luisteren  
daar krijgt ge geen dikke armen van.  
De vab gebeld,  
Ze was wel geen lid maar ik had geld genoeg bij,  
Ik zeg : dat krijgde gij nu 's van mij se ... een lidmaatschap van de vab.  
Ik weet het.  
Ik kan soms heel geil uit de hoek komen  
Ik leg haar dat uit dat ik behoorlijk verdien  
En weinig nodig hebt ....  
En dat ik bij gevolg zeer rijk ben.

We zijn dan in een cafeeke gaan zitten wachten  
En direct beginnen zeveren over van alles en lachen me ons eigen ...  
Want ik had toen een heel heftige relatie met iemand anders  
En zij was met nen ambetante vent getrouwd, Marie;

d'r viel dus redelijk wat te lachen  
En ik voelde mij niet tot haar aangetrokken,  
ik wilde niet naar bed met haar.  
Maar ik was daar graag bij.  
Zij heeft een zeer fijne energie.  
Zij is prettige aanwezigheid.  
de vab stond daar veel te rap ...  
waarom vertel ik dit nu ...!?

Ik wilde het over leugens hebben vanavond.  
Ik interesseer mij zo voor leugens omdat ...  
Toen ik dertien was ...  
Mijn vader was nog niet zo lang daarvoor hertrouwd, mijn moeder was ooit gestorven.  
Toen ik nul was.

Niet lang na dat huwelijk kreeg ik m'n eerste les Engels op school. Die begon met het overschrijven van het 'Weesgegroet' in het Engels. - Hail Mary, full of grace, the lord is with thee, blessed art thou among women, and blessed is the fruit of thy whom .... ik vond dat zo betoverend mooi op die leeftijd, dat ik er thuis onmiddellijk aan mijn verse stiefmoeder liet zien. Maar zij pakt een rode pen en onderstreept alle fouten. Dat waren er vijf of zo. Ik geef toe dat is veel. En toen zei ze: 'Oe godde gaai oeit Engels lieren a-che geen iens kunt overschraiven van 't bord.!' Ik had het helemaal niet zien aankomen en werd er doodstil van. Het was 1971. Wij waren gevoelig voor gezag.

'Lot da strak mor 's on oewe pa zing'

Nu mijn vader was een woesteling! Die was namelijk een been verloren in het bombardement op Mortsel toen hij zelf dertien was. En hij had wel een kunstbeen gekregen maar hij kon daar niet mee uit de voeten. Dat waren ook nog slechte kunstbenen in dien tijd. Ge moest die zo vanuit uw heup een eind voor u uit schoppen en u d'r dan met heel uw gewicht op gooien. En dat klapte dan dikwijls ineenin de kerk en zo. Als 'm terug kwam van z'n hostie. Lag 'm daar ineens op zijne rug liggen spartelen gelijk ne coloradokever. Nu mijn vader was een hele trotse man. Dus dat ws een drama als die viel. En dat werd door iedereen morsdoodgezwegen.

Ik moest dus het gebed met de onderlijnde fouten op de eettafel leggen boven op de post. Dat was het eerste dat 'n vader ging nakijken als hij van zijn werk kwam : De post. Radeloos begon ik aan mijn huiswerk. Straks kwam die man thuis, doodmoe, helemaal leeg, want hij werkte als bediende in een stoffenhandel dus die moest de hele dag met dat slecht been weg en weer lopen met zware rollen stof , 'om mij naar een degelijke school te kunnen sturen en naar behoren te eten te geven... Of niet soms!? Is het eten hier niet goed misschien!' zulke dingen zei 'm als ik een slecht rapport had bijvoorbeeld. En ik begreep dan niet goed. Ik stond te denken Het eten!? Daar hebben we het toch niet over!? 'Wordt jij niet goed gekleed misschien!?' tierde hij dan verder. En dan moest ik qua redenering een hele beweging maken om te begrijpen wat hij bedoelde: dat ik mogelijk een slecht rapport had omdat ik niet tevreden was over mijn broek. Nu moest ik wel hele stomme terlenka broekskes dragen toen maar dat stond los van dat rapport. 'en het enige dat ik daar voor terug wil' mijn vader 'het enige da'k daar voor terug wil ... 'zijn een beetje redelijke resultaten op school en dan kom je thuis met zo iets ... ' Mijn rapport heette altijd 'zo iets' als het niet goed was. En als het wel goed was werd er niet over gesproken want dat was normaal .

We waren een nieuw samengesteld gezin avant la lettre moet je bedenken.

Mijn broertje en ik hadden ons halve leven in die kostschool gezeten. Dat gezinnetje was dus nog maar een half jaar aan het proberen een gezinnetje te zijn. En niemand wist hoe dat moest. Mijn stiefmoeder had nooit kinderen gehad, mijn vader was vergeten hoe die met een vrouw moest samenleven en wij hadden nooit ouders ... gehad. Mijn vader had wel een sterk ontwikkeld plichtsbewustzijn. Daarmee deed hij alles. Hij ging werken omdat het zijn plicht was en hij verduurde zijn vrouw omdat het zijn plicht was en ook wij werden opgevoed omdat het zijn plicht was. Onze plicht was het dan weer om uitstekende resultaten te halen op school. Zo zat de hele wereld dichtgetimmerd met plichten.

... Ik dacht weetjewat .... (In verband met dat gebed) Ik doe het gewoon verdwijnen dat hele ding. Dus ik liep op een gegeven moment onze kamer uit -

... Ik trippelde langs die eettafel, griste het gebedje van de post, liep door naar de WC, gooide het er in, piste er op, trok door en ging als de weerlicht weer verder met mijn huiswerk. Iets over vectoren dat ik moest begrijpen ....

Later hoorde ik mijn vader thuis komen ... de voordeur die open ging. Bonk tak! bonk tak! Bonk tak! Drie stappen met die prothese tot bij de deur van de living. Het knerpen van die livingdeur. Die moest gesmeerd worden maar niemand kwam daar op. Heel mijn jeugd is er niemand op het idee gekomen om met een druppeltje olie die afschuwelijke knerp uit die deur kon halen.

Het gevolg is : ik los tegenwoordig alles op met ... ik heb een spuitbus met kruipolie ;;; dat wilde niet weten wat ik daar allemaal mee kan ...

Ging ie zitten, gooide hij z'n botinnen in de hoek. Hij had van die botinnen met een loden zool om zijn zwaartepunt naar beneden te brengen dan bleef 'm beter staan gelijk die eenden Wat onduidelijk gepraat met mijn stiefmoeder en dan ineens na een minuutje of tien 'Rudy!'

Ik met een dun stemmetje van achter mijn huiswerk 'Ja wat is er!?'

... Kom's.

Mijn stiefmoeder stond me aan te kijken met op haar gezicht het soort verontwaardiging waar ge als bulldog mee geboren wordt 'Waar is dat gebed!?'

Welk gebed (leugen)

Dat Engels.

Hèèèè! Ik weet niet , ligt dat daar nergens. (leugen)

Nee.

Ik heb het daar gelegd (dat was geen leugen! Dat had ik inderdaad! En ge zijt u daar naadloos van bewust, wat gelogen is en wat niet)

...

Mijn vader zat met zijn kop al bij 't voetballen in de krant.

Gaat dan maar terug naar uw kamer.

En ik dacht 'Yes!' (mime voetbaldoelpunt)

Maar een half uur later werd ik opnieuw geroepen.

Stonden ze beiden bij de WC met geknakte koppen in die pot te turen.

'Wat is dat!?' (mijn vader.)

Ik (quasi geïnteresseerd) 'Watte'

Ik deed even of ik keek maar ik wist het eigenlijk al. In de vernauwing die naar de afvoer leidde zat een gezwollen prop, niet goed doorgespoeld. Ik keek quasi verbijsterd (hoe komt dat daar!?) naar het uitgescheurde schriftblad met de tere blauwe lijntjes en de doorgelopen vulpenwoorden waarmee ik het mooiste gebed uit de christelijke traditie in die kinky taal aan het papier had proberen toevertrouwen.

Zeg! Drong mijn vader aan. Wat is dat!?

Tegen beter weten in zei ik. "k weu nie." (Leugen)

Mijn moeder : Dat is dat gebed.

Mijn vader : Denk je dat ik er niet in durf met mijn hand?

In mijn verbeelding zie ik mijn vader één van zijn schone winkelbediendehanden met zijn manchetten waarin flonkerend een gouden knop, in het wc water steken, waar normaal al onze kak dobberde. Ik antwoordde niet.

Moet ik 't er uit halen!? Drong mijn vader aan.

Wat kon ik anders zeggen dan 'doe maar.'

Dus, mijn vader, mijn allerheiligste vader die door het lot al zo zeer in een hoekje was geranseld, met zijn uitgetrokken poot en zijn dode eerste echtgenote moest toen omwille van mij met zijn zuivere handen in de wc gaan steken ....

'Ga maar terug naar uw kamer jong ... '

En het rare was ik voelde mij toen ik terug liep niet schuldig maar wel boos.

maar ik vond mijn beide ouders zo gestoord op dat moment ik vond het zo onbegrijpelijk wat ze deden want natuurlijk loog ik, wat anders. Maar was er dan geen enkel cel in die duffe koppen die zich af vroeg waarom!? Konden ze dan niet op het idee komen dat ik loog omdat ik bang was. Dat ik loog omdat ik mijn vader me zijn uitgetrokken poot, na een vermoeiende dag op het werk niet wilde teleurstellen door een kinderachtig falen van mijn kant, dat ik loog omdat ik naar hem op keek en het beste met hem voor had, dat ik loog omdat ik van hem hield!

....

Sindsdien ben ik mij voor leugens beginnen interesseren, omdat ik ineens zag dat een leugen niet per sé een onwaarheid was, maar eerder een uitdrukking van iets dat op een andere niveau heel erg aan de hand is.

...

Sindsdien twee dingen. Zelf lieg ik nooit meer uit schrik ...

En; als ik iemand anders hoor liegen, wordt niet direct alles zwart voor mijn ogen waarna ik begin te meppen, zoals een normaal mens.

Maar ik ben altijd benieuwd naar de waarheid die zich via de leugen probeert te openbaren,

De reden waarom er gelogen wordt.

En in geval van de midenstand is dat een pervers verlangen naar winst.

Maar in alle andere gevallen is dat , heb ik gemerkt ... angst!

Schrik,

Voor straf, om uw baan te verliezen of uw gezicht,, om een geliefde kwijt te geraken, angst dat ge iets niet te krijgen wat ge zou willen.

Maar die angst wordt verpakt in een eigenschap die sociaal beter wordt aanvaard ,

...

Tegen een vriend met een volvo wiens vrouw we iemand anders zien kussen in een bmw, zwijgen we uit schrik om betrokken te geraken en we noemen dat fijngevoeligheid,

Of tegen een baas die iets vraagt waar we absoluut geen zin in hebben, omdat het niet goed is voor het bedrijf; slecht voor de klant en voor het product, tegen zo nen baas zwijgen we uit schrik om onze baan te verliezen en we noemen dat flexibiliteit ...

Een hoog gewaardeerde eigenschap ...

Volgens bepaalde modellen kan flexibiliteit an sich de crisis volledig oplossen, en de economie voor eeuwig doen groeien ...

Kijk maar naar Duitsland; daar blijft de economie gewoon doorgroeien alsof er geen crisis is, maar nen Duister zijn flexibel, als ge daar tegen zegt stookt die joden op die doen dat. Die begint niet te zeiken over vuil uren of een veertiende maand... Nu ook, die Duitsers hebben op 't moment drie banen, die verdienen bijna niks en die zijn daar trots op dus het kan! Die crisis hoeft niet. De vergrijzing ook. Dat hoeft geen probleem te zijn, die Duitsers bejaardentehuizen gebouwd in Thailand. Elternlager. De grond is daar goedkoop, de verpleegsters zijn daar goedkoop, de boterhammen ook en door de combinatie van hitte, en heimwee sterven, die bejaarden ginder als vliegen waardoor ze ruim toekomen met hun pensioenkassen, die Duitsers. Met de vingers in de neus halen die de 3% norm.

Dus d'r is heel wat voor te zeggen om onze schrik te verpakken in flexibiliteit.

Maar ik vind wel dat we dat moeten weten,

Ik vind wel dat we moeten weten dat flexibiliteit in de meeste gevallen een vorm van schijterigheid is.

Want de verpakking is dikwijls zo dik en stevig dat we zelf niet meer weten wat we d'r mee hebben ingepakt; dat het in feite onze schrik is waar we voor op de loop gaan en dat we aan het liegen zijn. Tegen onszelf en tegen mekaar. Tegen alles.

Ik krijg veel mensen in mijn praktijk ... met de meest uiteenlopende klachten ... maar altijd omdat ze geen plezier meer hebben in hun job en daarover niks durven zeggen. Of mijn huwelijk smaakt naar karton.

Ik heb zelfs 's iemand gehad ...

Ik zal ze nu voor het gemak Cécile noemen,

Een franstalige ..;

En die was paukenist ...

Die ook, die werd ziek omdat ze zo veel moest werken, te veel concerten en te lange tournees door china bijvoorbeeld en daar kwam ze dan op plekken waar ze alleen pauken hadden met een plastic vel en alle dagen de Bolero moeten doen die werd daar ziek van

Ze kwam bij mij binnen

Ze had de ogen van een aangereden hert.

en hoge ranke poten ook

Ze werd vrij snel verliefd op mij ...

Dat is nu niet zo erg dat gebeurt nog al 's;

En als ge daar niet op in gaat is dat zelfs interessant omdat het vrij snel een accuraat beeld geeft van zijn mentale mechanismen van zo iemand...

Maar bij Cécile voelde bij m'n eigen ook een energie ontstaan die een gezonde arts patient relatie niet ten goede komen

Dat is nu niet zo erg dat komt ook voor ...

En dan verwijst ge de patient door naar een collega ...

Ik deed dat bij Cecile ook ...

En daarmee was de kous af ...

Maar een jaar of zo later, zag ik haar zonder dat ik dat had verwacht, gemotiveerd staan meppen op een paar pauken achteraan in een orkest, dat was een gratis concert op een plein in de stad en ik kwam daar voorbij  
Ze speelden de tweede beweging uit de negende van beethoven ...  
En ik ging na de uitvoering naar haar toe om te zeggen hoe zeer ik genoten had en dat ik meer naar concerten zou moeten gaan en om te horen of mijn collega goed had kunnen helpen ...  
En toen 't was beklonken...  
Direkt !  
Niet tegen te houden ...  
Ik werd niet meer gehinderd door enige deontologische remmingen  
Gaan we ergens iets drinken.  
O.K. waar ... Ik weet iets goed maar da's nogal ver ... we kunnen de auto pakken ...  
We stappen in en voor ze de sleutel in het contact steekt zegt ze sorry en begint me te zoenen en ik zeg 't is nikske en ik doe mee  
We zijn niks meer gaan drinken ...  
Bij u thuis of bij mij ...  
Maakt niet uit gas geven godverdomme ...  
We waren nog niet binnen ...of de kleren lagen al op de grond;  
Onder tafel zijn we klaar gekomen, tussen de poten van stoelen  
Alleen maar passie  
Alleen maar ...  
Alleen maar ....  
Dat lijkt leuk, daar dromen we allemaal van, onze films geen daarover maar dat is niet zo prettig ... alleen kunt ge da niet uitleggen aan anderen, het heeft ook iets van zelfmutilatie alleen in een zelfhulpgroep komt ge mensen tegen die dat begrijpen

En wij kwamen terecht in een relationele nachtmerrie zonderweerga ....  
We begrepen dat zelf niet ...  
Dat was sterker dan alles wat ze ons aan beschaving hadden laten inoefenen, bij de jesuïeten of zij had op Maria immaculata gezeten ...  
Maar zij had zo iets ....  
Als ge die vanaf haar achillespezen begon te zoenen  
En ge werkte u dan op uw gemakske naar boven  
Dan kwaamt ge uiteindelijk n helemaal bovenin ... een kut tegen, zo strak en sappig  
Da'k er zonder aarzelen voor was gaan moorden gelijk nen neger  
Ik zou mij door een kilometer stront hebben heengevreten om daar bij te geraken ....  
Mijn excuses tegenover alle vrouwen dat ik ze schijn te reduceren tot een geslachtorgaan maar het gaat hier om een typisch mannelijk gevoel dat ik op geen andere manier evoceren, alle gezonde mannen in de zaal zullen dat erkennen,  
nee we gaan geen handen opsteken  
Ik verschoot ook van mijn eigen.  
Ik kwam uit de kerk weet ge wel, ben ik vergeten vertellen maar ik had seminarie gezeten en ben van mijn 21<sup>ste</sup> tot mijn 28<sup>ste</sup> priester geweest dus ik had zeven jaar celibaat achter de kiezen en ik was psychologie beginnen studeren...  
Gelukkig was ze dikwijls weg met haar orkest  
Want wij waren verslaafd geraakt aan verzoeningsseks ...



Dat wilt zeggen, het minste dat het een beetje rustig is in de relatie begint er een van de twee ruzie te maken en gaat ge met slaande deuren voor onbepaalde tijd uit elkaar ...zo niet voor al-tijd. Daarna probeert ge zo lang mogelijk niet te bellen of te mailen of wat dan ook

En alleen als ge het absoluut niet meer kunt houden zonder de andere zoekt ge weer contact.

Eerst met een stuurs smsje

'D'r staan hier nog schoenen van u jong moet ik die weggooien of wa!?' zo iets

Dat gaat dan om een paar schoenen die ge direct na haar verdwijnen met een laaiende vreugdevlam in uw binnenste hebt gevonden onder 't bed en die ge al die tijd hebt gekoesterd. Waar ge zo nu en dan uwe neus insteekt en diep inademt

En zij kon dan niet antwoorden,

Dan kwam het er op aan om zelf ook absoluut niks nieuws meer te sturen,

Niet pushen

Gewoon één smsje ... niet reageren? Pech. Helder.

Of ze kon terugschrijven

'Gooi weg!'

Dan had je wel contact. Dan wist ge dat ge nog wat moest wachten.

Werd ge razend. Ging je ze inderdaad de vuilbak in kieperen.

En ze d'r dan 's avonds weer uithalen.

Omdat ge ze miste.

Enfin, poppenkast ....

Maar het ergste was, die reed na een ruzie altijd weg met hare Saab,

Ze had zo ne Saab, die kunne optrekken met zo'n duur geluidje,

Reed ze zo heel sjiek weg

Maar ze nam die kut mee ...uiteraard die had ze gewoon bij dat snap ik wel ...

Maar ergens ...

Klopte dat niet ... vond ik.

Want dat zij weg ging met haar ambetant karakter dat vond ik niet erg, daar was ik zelfs blij om ...

maar die kut , die begon ik direct te missen gelijk een moeder een dod kind.

Dat was zo'n onuitlegbaar mooi dingetje met een stug en struikje schaamhaar zwart als gestoofde pruimen ...

De aanblik alleen al me faisait j'ouir quoi...

ze onderhield dat ook gelijk nen hovenier zijn rozen

Diep en deerniswekkend begon ik dat te missen ... elke keer als ze daar mee weg reed in haar dure saab ...

En dan bleef ze dus laaang, laang, laang weg

Tot er terug iets van toenadering kwam

Eerst smssen ...

Dan mailen ...

Afspreken

Was ze daar eindelijk terug. Had ze die kut bij...

Dan volgde d'r een lang voorzichtig aftastend gesprek

Haar schouders waren ook mooi uiteraard en haar lippen, of die pees in haar nek als ze naar achter keek , de choreografie die haar mond de woorden danste als ze sprak, ...

Alles ...

En dan na veel praten en aftasten ...

Kwam de aan zekerheid grenzende zekerheid dat het (hoe daar had je nog geen idee van) weer in bed zou eindigen ...

Hoe opwindend was dat!

Elkaar verwijten maken maar op een niet verwijtende toon

'Ik ervaar van mijn kant ... als gij dan zegt bijvoorbeeld dat ik een klein menske ben dan ervaar alsof ik weer met een slecht rapport tegenover mijn strengen gehandicapte vader sta ...'

O.K. Dat snap ik

Oh! Ze snapt het! Hoe opwindend is dat.

Dan voelt ge het hom al gutsen in uw kruis ...

Zoekt dat thuis maar op wat dat allemaal betekent.

Dus eerst maakt ge de ander verwijten

en als die zich dan niet verdedigd

ook uzelf,

Ik ben uiteraard ook niet helemaal goed bezig op momenten dat ik u op het punt sta u te wurgen ...

Ja maar goed , ge wurgt niet zo maar hè

Nee maar toch

En zo komt ge samen heel geleidelijk aan, tot de diep gemeende en oprechte conclusie dat we dit nooit meer gingen doen dat we het nooit meer zo ver gingen laten komen ...

Noooooit meer ... Nooit meer oorlog weetewel ...

Dan eindelijk, eindelijk eindelijk ... kleren uit en 't bed weer in.

Misschien is dat geen doel op zich maar toch een bekroning.

Op zich zijn alle stappen spannend en super entertainend, ook het ruzie maken en het naar elkaar gooien met dingen, op het niveau van de ziel doet dat goed ...

Maar de motor van dat alles lijkt wel de seksuele daad

En Alleen maar omdat het zo waanzinnig leuk is,

Stel u maar's voor dat seks op de genotsschaal niet hoger zou scoren dan een bord gekookte aardappelen dat ge moet leegeten als ontbijt.

Dan zoudt ge toch alleen maar doen als ge absoluut een kind moet hebben.

Als God dat nu had gewillend dat we alleen seks zouden doen om ons voort te planten

Dan had hij dat toch even genotsneutraal gemaakt als bvb een ontlasting

Daar is toch niemand verslaafd aan, aan ontlasten ...

Of vergis ik mij nu?

Zitten er mensen in de zaal die ...

Nu moogt ge wel handen opsteken ...

...

Waarom is seks zo leuk.

Niet om de kinderen ...

Het is ook niet zo dat als we seks niet meer leuk zouden vinden dat we dan geen kinderen niet meer zouden krijgen, dat kinderen m.a.w. een vervelend bijverschijnsel zijn van seksuele activiteit ... als dat zo was waren we al lang - vermits wij al enkele generaties lang seks kunnen hebben zonder dat daar kinderen van komen - zouden wij ondertussen toch al lang uitgestorven moeten zijn. Maar het tegendeel blijkt, we hebben last van overbevolking ...

...

Bovendien iedereen kan zwanger worden, alleenstaande lesbische vrouwen, echtgenotes met een man vol kreupel zaad, d'r is geen enkel verband meer what so ever is tussen seks aan de ene kant en het krijgen kinderen aan de andere kant.

...

Stel u nu 's voor dat God in plaats van seks; afwassen had gekozen, Dat 'm had gezegd: ge moogt alleen de afwas doen als ge een kind wilt. Waarschijnlijk waren we dan afwassen ook heel leuk beginnen vinden ... .En er ruzie over beginnen maken? Ik was niet af me u! Nooit meer! Zoekt iemand anders!' Zouden er ook mensen komen die stiekem gaan afwassen 's nachts , zonder dat er een kind van komt. En die dan door de rest van de gemeenschap met de nek werden aangekeken. Die viezerikken wassen af zonder dat ze 'n kind willen. En dan zouden we nu machines hebben die de seks voor ons doen ...

Seks kan toch verdacht veel weg van nen afwas van drie dagen ook hè  
Ongeinspireerd, routineus,  
Blij dat 't klaar is. Dat ge u kunt omdraaien en uwen boek pakken  
Bij jullie niet!?  
Nee neen geen handen ...

Maar ho! Laten we uit gaan van de gebruikelijke connotatie ...  
Seks =leuk

...

Dus waarom heeft God dat zo plezierig gemaakt,  
Wat levert dat op. Wat is het voordeel, wat is het gevolg ... van leuke seks!?  
Als ik naar mezelf kijk ...  
Ik merk bijvoorbeeld dat seks als attractor mij er heel erg toe heeft aangezet om mij bewust te worden van mij eigen ego en dat het moeten leren om dat opzij te zetten om bij de pot honing te geraken.  
Ik moet geduldig leren zijn, ik moet vriendelijk zijn ik moet m'n eigen fouten leren toegeven

Zonder seks ; zonder dat gehunker naar de ander en dat misselijk makend gemis als zij d'r niet is; Zonder al die heftige emoties zou ik nooit over mezelf en relaties, en bij uitbreiding het hele leven beginnen nadenken ...  
En ik ben in verband met Cecile jaren lang uitsluitend bezig geweest met de vraag 'Wat is dit!?' 'hoe kan ik dit beheersen 'hoe moet ik hier mee om gaan.' Of als dat niet lukt : 'hoe kan ik hier een eind aan maken.'  
De rest van mij leven deed ik maar een beetje bij, gaan werken en boodschappen doen, bij mij ouders en vrienden op bezoek gaan...

En uiteindelijk is het gewoon gestopt met Cécile omdat ge elke keer langer en definitiever uit elkaar om bij de verzoening de zelfde ontlading te hebben ...  
Gelijk bij een echte verslaving; ge hebt alsmaar meer nodig om dezelfde kick te krijgen , en op den duur komt ge daar nooit meer in de buurt zelfs van die eerste keer, hoe veel ge ook pakt, hoe lang ge ook uit elkaar blijft ...  
In het begin, de eerste keer liep ze gewoon een blokje om ...  
Op het einde zat ze vier vijf maanden in Amerika voor ik weer 's wat hoorde ...  
Tot we op de duur zo lang uit elkaar bleven da'k  
Tussenin Marieke was tegengekomen in Druisel Kozegem

...

Maar ...

Ik weet niet of ik dat wil vertellen ...

### *Muziek*

Marie is heel goed in het precies analyseren,  
In het in de gaten houden en beschrijven van haar eigen denken  
Voor mij gaat dat allemaal veel te rap  
We waren bvb 's een slaapzak gaan kopen  
En d'r was een groene fluoricerende slaapzak...  
Die wilde ze graag hebben  
Op het kartonnetje dat er aan hing stond een foto van diezelfde slaapzak hoog in de  
bergen, met een meneer d'r in die op een smalle richel op een ondergrond van alleen  
maar wat modder met een plas, glimlachend op het punt het licht uit te doen en in die  
slaapzak te verdwijnen ..  
En ze zegt: Hoe vaak hebben we slaap en is het enige dat ons ter beschikking staat om in  
te gaan liggen : een plas.  
Die felle kleur ook , is voor als ge in nood zijt dat de helicopter u makkelijk kan vinden.  
Dat ge kunt zwaaien met uwe slaapzak  
Nu geef ik toe dat ik regelmatig in nood ben,  
Maar zelden op een manier dat ik er door het zwaaien met een slaapzak naar een  
helicopter uit kan gered worden.  
En toch kopen we die dingen.  
Omdat we hopen dat onze levens net zo woest en avontuurlijk worden als dat van die  
lachende man op de advertentie.  
Zulke dingen  
Zij is heel leuk ....  
Da's misschien het enige dat ik uit eindelijk vertellen wil vanavond wil.  
Dat zij een diep doorleefd gevoel van liefde bij mij wakker maakt.  
Een een liefde die niks wil. Ge leest daar dikwijls over. Maar bij haar heb ik dat, geloof ik.  
Ik vind bijna alles goed wat zij doet. En wij maken wel' s ruzie en dat is dan wel gemeend  
maar toch kunne wij dan onze lach niet inhouden.  
Ik denk dat ook komt omdat er vriendschap bij zit, waardoor het zo intens wordt ...  
Zo diep en onverwoestbaar ...  
Zie maar ge kunt daar niet over praten dat wordt direct melig, onnozel staat niet in  
verhouding tot hoe het is ...

Bij Cécile was het passie ... oncontroleerbaar.  
Daar viel niet mee te lachen.  
Ik kon daar mee bellen en dan voelde ik nadien da'k nat was in mijn kruis.  
Gelijk een meisje!  
En ge kon dat ook niet zo maar stoppen  
Relaties hebben een eigen dynamiek net als het leven zelf ...  
Die houden op met u ...  
Ineens stond ze terug op mijne voice mail.  
Ze had drie maanden door Zuid Amerika getoerd ...

En vroeger werd ik altijd misselijk van mijn eigen fantasieën als ze met dat orkest weg was naar ergens waar het warm was. Zag ik haar altijd met iemand met een dwars fluit of zo'n onnozele Braziliaanse steeldrummer de dingen doen die ze bij mij ook deed ... . Maar toen ik hoorde haar en 't was weg.

Dus ik dacht ik spreek af ergens op een openbare plek en ik zeg dat het gedaan is  
Dat er iemand anders is ... .

Dus wij spreken af op het terras van de Cerf Volant op grote markt in Brussel.

En het was alsof dat ze dat voelde ...

Dat er vanbinnen iets veranderd was in mij?

Niet meer dat hunkerende jongetje maar een soort gesloten stuursheid waarmee ik tegenover haar ging zitten.

En zij pakte direct mijn handen vast en ze begon met mijn vingers te spelen ... . En ik dacht laat haar maar doen, dat is normaal zij kan dat nog niet weten hoe het nu zit ... .

Moete gij iets drinken of gaan we eerst doen waar we goed in zijn lach lach ...

En ik hoorde mezelf zeggen : Laten we doen waar we goed in zijn terwijl ik dacht voor de laatste keer, nog's ene keer, om haar te troosten om zelf afscheid te nemen, die kut te bedanken, voor alles en daarna zeg ik het haar ... en we zijn toen een hotel ingedoken ...

Ik ben dat dezelfde avond nog tegen Marie gaan vertellen.

Dat was niet makkelijk maar ik vond dat dat moest ... omda'k niet meer wilde liegen

Niet uit angst dingen gaan verzwijgen en bezoedelen.

En zij heeft mij daar enorm bij geholpen ...

Want ze luisterde alleen.

Ze barstte niet in huilen uit.

Ze lachte het ook niet weg

Nee ze was heel ernstig ... en ze zei : Ik vind dit niet makkelijk om te horen, en dat is misschien een vorm van egoïstie van mijne kant, het laat mij niet onverschillig, d'r komt van alles bij mij boven nu dat is normaal denk ik maar dat zijn gevoelens die bij mij horen en waar ik dus mee aan de slag moet. En gij langs uwe kant hebt een hele andere oefening te maken. Ook niet makkelijk. Maar bedankt dat ge het mij verteld hebt. Ik ga alles proberen om het vertrouwen dat ge in mij gesteld hebt door dit te vertellen niet te beschamen.

En dat was heel raar ....

Wij konden mekaar op dat moment niet aanraken ...

Want dat voelde niet juist

Maar er heerste een enorm gevoel... en een oorroeeemmm gevoel van samenhangigheid tussen ons. En ik weet nog we zijn toen naast elkaar op bed zijn gaan liggen, en dat wij na een tijdje onze handen elkaar vast pakten en dat we dan zo in slaap zijn gevallen. En ik was tegelijkertijd compleet in de war en diep gelukkig.

Er is moed voor nodig, veel moed,

Om zacht te durven zijn, en open en eerlijk en gelukkig

Johan Wolfgang von Goethe heeft ooit gezegd.

Wer glücklich sein wol muss mut haben

Bist du mutig!?

Nen Duitser pertang ...

Kunt ge uw voor stellen hoe de wereld opbloeit als we dat gaan doen ...  
Ik maak me geen illusies ... alle leugens krijgt de nooit weg  
Dat weet ik wel...  
Ik ben er in mijn leven ook niet in geslaagd ...  
Want ik ben Cécile blijven zien en ontmoeten met grote tussenpozen,  
En ik heb dat tegen Annemie wel altijd gezegd ....  
Maar tegen Cécile heb ik gezwegen omdat ik bang was dat het zou ophouden anders ....

En op een gegeven moment ...  
Ik zal misschien eerst iets voorlezen... .

*(Haalt een briefje uit zijn zak en leest)*  
*Hierin wil ik begraven worden.*

Het is zo ... Marietje leeft op dit moment niet meer,  
...  
Ze heeft een ongeluk gehad ...  
Met de auto onder een vrachtwagen ... .  
Die week uit,  
Zo ne gele oplegger; van Willy Betz ...  
't was drie november. Nen dinsdag.  
en zij is met dat fiatje onder die oplegger terecht gekomen ...  
op de ring van Herentals  
Ik heb nooit geweten wat ze daar deed toen...  
Maar goed...  
Dood dus ...  
Net als mijn moeder.

En we hebben toen Marie begraven.  
En we onze levens terug opgepakt ...  
De familie en ik  
Proberen ...

En een half jaar later  
Dat was in mei ...  
Een van de eerste warme dagen  
In den binnenzak van mijn zomerkostuum vind ik dit briefje  
*(neemt een anders briefje)*  
Haar handschrift  
'Het spijt me'  
Marie ....  
En ik heb daar toen een week over lopen dubben  
Maar ik kon mij niet meer herinneren van wat dat dat was ...  
Naar aanleiding waarvan dat ze dat had geschreven en dat ik dat op zak had gestoken

Maar dan de zomer daarop  
ik ga kamperen ...

Alleen ...  
Dus ik haal de coolbox uit de garage en de tenten  
En in de coolbox vind ik dit briefke.

*Begraven wil ik worden in die groene slaapzak  
En in een kist van plexiglas  
Anders zien ze die slaapzak niet  
Dat ze nadien kunnen zeggen oh! Ja dat was die vrouw die in die fluoricerend slaapzak  
met die kap lag opgebaard ...  
En dan wil ik, Rudy, een ring door mijn neus  
Als ik eenmaal dood ben  
Zo'n zware ijzeren ring  
Uit de muur van een kasteel,  
Dat de mensen mij niet vergeten ...  
En ik wil dat ze een stier vastmaken aan die ring,  
Een stier met ook zo'n ring in zijn neus,  
En tussen die ringen : een zware ketting  
En dat ze mijnen buik dan vol vuurwerk stoppen  
En dan moeten ze dat aansteken op de begrafenis  
Zodat mijn lichaam alle kanten op vliegt  
En die stier van 't verschieten  
Door de stad gaat hollen  
Met de hompen van mijn romp aan zijn neus  
Zodat de mensen mij herinneren.  
...  
Dat wil ik...*

dat was een Marie die ik niet zo goed kende die dat had opgeschreven want in he echte  
leven had ze zich altijd weggecijferd ...  
en op zich vond ik het wel mooi ook dat ze me hoe bescheiden dat het ook was voor ze  
stierf nog volop bezig was mij dingen van zichzelf te laten zien die ik niet kende ...

En ik ben toen  
Naar die camping in noord Spanje gereden,  
Naar 't zelfde plekske van 't jaar daarvoor  
Wilde ik opnieuw op dat plekje, zelfde emplacement, in haar slaapzak gaan liggen en  
haar ruiken ...  
Om het verdriet en het gemis en alles wat er nog zat naar boven te laten komen en het er  
te laten zijn, d'r bij te gaan zitten als bij een vuur dat ooit moet stoppen met branden  
omdat er geen hout meer op wordt gegooid ...  
En ik kruip in die slaapzak ...  
En als ik 'm de volgende morgen open rits om hem uit te laten waaien  
Dwarrelt er een snipper uit waarop staat

*Ik had denk Rudy dat ik toch liever zou gehad hebben dat ge had gelogen  
want ik kon er toch niet zo goed tegen, heb ik gemerkt.  
Nogmaals : het spijt me. Verschrikkelijk.*

En toen eindelijk viel toen mijne frang.  
Ik stond daar onder een strak blauwe hemel en een prettig hete spaanse ochtendzon  
Te beseffen dat het geen ongeluk was geweest.  
Dat ze in Herentals was verzeild geraakt  
omdat ze waarschijnlijk uren lang doelloos had rond gereden  
wachtend op een geschikte gelegenheid en voldoende moed ...

Van toen af ben ik haar beginnen missen als zot ...

*Song for my love*

*I still see the things  
Through your eyes, you know  
People and clouds  
Through your eyes you know  
Buildings and cars  
Landscapes, plants  
Candy, the stars,  
Daffodils, ants  
Through your eyes  
Through your eyes  
You know,  
The curves in the cornfield made by the wind  
The depth on your feet at the top of a clint  
The spider on the wall  
I still see it all  
Through your eyes,  
Through your eyes  
You know*

*I still smell the things  
The way you did  
People and garlic  
The way you did  
Orange peels  
Horse shit  
take away meals,  
I'm still smellin' it  
The way, the way you did*

*You're still around now, or right inside me  
Using my senses to smell and to see  
But I miss I can tell,*



*much more than much  
I'm longing as hell  
For just one simple touch  
Of you,  
Of you,  
Of you.*

*I still listen at things  
you used to hear  
people and traffic  
you used to hear  
our dog sighs  
a peacock that yells,  
that he never lies  
rain is comin' he tells  
and sometimes at night when I'm extremely sad  
I hear the laughter of the kids we never had  
and I listen to music,  
that you used to love  
Where are you  
Where are you  
Hereafter? Above?*

*You're still so alive  
Right inside me  
Using my senses  
To feel and to see  
But I miss I can tell,  
much more than much  
I'm longing as hell  
For just one simple touch  
Of you,  
Of you,  
Of you.*

In de kantine van de kamping stond er op ne middag een documentaire op  
Over ne groep apen en die leefden bij een vijvertje in een woud. ...  
Ik weet niet wat voor soort  
Maar die waren zot van de worsteld van de waterlelies die daar in dat vijvertje groeiden.  
Dat vijvertje was niet diep, ze konden d'r makkelijk bij  
Maar in dat vijvertje kwamen soms ook krokodillen  
En die waren dan weer zot op die aapjes.  
Een redelijk ingewikkelde situatie dus  
Als ge in 't water stond kon je die krokodillen niet zien aankomen.

Door de weerschijn.  
Dus d'r bleven d'r altijd een paar in de bomen boven het vijvertje zitten  
En als er dan een krokodil kwam  
Riepen die iets in de trand van : Bik! Bik!  
En dan vluchtte iedereen het water uit.  
Maar dan op een gegeven moment laten ze een jong aapje zien,  
Die was wortels gaan trekken,  
En die wilt uit de vijver komen  
Maar op de oever staat er op dat moment een groot dominant mannetje om die wortels  
van 'm af te pakken.  
Die ging z'n leven niet riskeren, die moet gedacht hebben ik geef zo ne kleine wat lappen  
en dan heb ik ook wortels;  
En die kleine die staat daar, tot aan zijn tepeltjes in 't water,  
Achter hem de krokodillen,  
Voor hem dat dominant mannetje  
En op een gegeven moment zegt die : Bik! Bik!  
En die grote d'r als de weerlicht van door ...  
Ik zie hem nog zo verdwijnen met zijne vette rug in 't gebladerte ...  
En die kleine kon op zijn gemakske uit het water komen met zijn handjes vol sappige  
wortels.

Maar dat was dus een leugen wat ze daar lieten zien. Ee pertinente leugen, in volle  
natuur.  
En als ge d'r op begint door te denken staat de natuur stijf van de leugens en de  
opichterij.  
Neem nu : een wandelende tak.  
Of een doodgewone schol, de kameleon, de inktvis, de zweegvlieg  
Allemaal lopen ze de boel te belazeren.  
Allemaal hebben ze hun bestaan te danken aan het feit dat ze zich anders voor doen dan  
ze zijn.  
Klinkt bekend hè.  
Hoewel dat een heel rare uitspraak is.  
Want dat houdt in dat we in werkelijkheid iets zouden zijn, dat we niet laten zien ...  
We zijn bijvoorbeeld onzeker en we hangen de grote Jan uit.  
Maar elke lefgozer is onzeker vanbinnen,  
Als ge daar op leert letten zie je dat onmiddellijk.  
Moedig, onzeker, bang, doortastend elk mens heeft die eigenschappen  
En naargelang de omstandigheden worden die geactiveert,  
Maar we zijn dat niet. We hebben dat. Dat zijn eigenschappen.  
Wat we in werkelijkheid zijn, bevind zich onpakbaar daarbuiten ergens.  
Buiten het karakter, het lichaam, de eigenschappen en de geschiedenis.

[Change the planet](#)

*I'd like to leave the entire world behind  
And live on my own  
Just me and my mind  
No papers, no news,*

*No facebook, no lie,  
Just my mind, my body and I*

*I've got this problem  
With society and love  
Problems with God  
And all those creatures above  
No one will listen  
And no one can see  
I'm just with my mind, my body and me.*

*So I pulled back  
From the mainstream events,  
No further interest  
In the general content  
Try not to expect  
Anything of anykind;  
just happy with my body and mind*

*Everything that ever happened  
Everything that troubles me  
Has no real consistence  
No re-a-li-ty  
They only are stories  
I'm telling myself  
It's the minds' choreoo-graphy*

*I'm just sitting quiet  
Watch the dance of my thoughts  
Without tryin' to interfere  
And so I came into a state  
In which I might meet some gods  
in which happiness seems to appear*

*when we would leave all together  
the entire world behind  
and dared to dive into ourselves  
into the inner state of mind  
we could find  
a source of joy that is  
In everyone of us  
In every girl and every boy  
In every street and every bus*

*Than you will see that in the end  
We all be happy and sing  
And our planet will be changed  
Without doin' anything*

Misschien is de misleiding een eigenschap van materie.

Van de waarneming.

Misschien dat de zintuigen nog wel allemaal min of meer het zelfde binnen krijgen ...

Maar dan, wat er met die beelden, geluiden, smaken, geuren en aanrakingen gebeurt,

Hoe we dat verwerken

Waar het allemaal mee wordt geassocieerd.

En wie is dat!?

Wie verwerkt!?

We zijn allemaal opgevoed met het idee dat er alleen materie is en verder niks.

Dat gedachten en gevoelend bijprodukten zijn van het gedrag van materie.

Op een gegeven moment zijt ge dood en dan is 't gedaan.

En we geloven dat dat geen verhaaltje dat we onszelf vertellen, of dat ze ons hebben

wijsgemaakt, zoals het feit dat er een hemel zou zijn met daarin een god want dat

hebben ze ons wijsgemaakt

Dat van die dood hebben we gezien.

Alles houdt op. (*fluittoon*) flatline, dat kunt ge zien op een scherm. D'r valt niks niet meer te meten dus 't Is gedaan.

Gedachten kunnen ook waargenomen worden als elektrische activiteit in de hersenen,

Op een scherm kunt ge dat zien.

Die elektriciteit wordt opgewekt door de interactie die stoffen met elkaar aangaan,

stoffen die ondermeer door de bijnierschors en de hypothalamus worden afgescheiden

En die creëren de illusies, hallucinaties zeg maar ...

Als ge dood zijt en alles valt stil, we meten geen elektriciteit meer in de hersenen, en ook

in het lichaam is het enige wat kan worden waargenomen het gesmikkel van bacteriën;

Dan is het dus afgelopen.

Klaar.

Een heldere sluitende theorie waar we ons gemotiveerd achter kunnen scharen

Ware het niet dat de wetenschap die deze theorie ondersteunt ontstaan is uit het denken

en het denken is evenzeer een bijwerking is van het gedrag van materie ... en dus

net zo onbetrouwbaar als die sentimentele hemel van vroeger.

Laten we daarom 's proberen anders te kijken ...

Dit zijn allemaal redeneringen van Marie hoor, dat heb ik zelf niet verzonnen, maar ik

vind het wel prikkelend

Laten we dus 's anders proberen kijken ...

We zijn ook allemaal vertrouwd en doordrongen van formule  $E = mc^2$

Iedereen kent die, weinige (zeg maar niemand) begrijpt hem.

Maar wat er wel van begripen is dat er een relatie is tussen materie en energie. Dat

beiden een vorm zijn van 't zelfde. Dat materie een vorm is van energie en omgekeerd.

Energie kan ook bestaan zonder materie,

In de vorm van straling, warmte, kinetische energie.

Materie kan niet bestaan zonder energie. Kan niet in een andere vorm bestaan dan in die

van atomen en elementaire deeltjes.

Anderzijds zijn onze gedachten ook geladen met energie,

Ge denkt aan iets Oh ik moet die nog's bellen en ge zijt het al aan het doen ...

Ik moet nog ... en ge vliegt al recht om het te gaan doen ...

Een gedachte streeft er naar verwezenlijkt te worden ...

Alles wat we doen, alles wat we zien om ons heen, wat wij mensen gemaakt hebben, auto's, computers vliegtuigen gebouwen, bruggen tunnels; het is allemaal begonnen met een gedachte. Het stomste vijske in een tafelblad ... daar is over nagedacht, dat is uitgetekend, daar is over vergaderd, daar is men over accoord gegaan en d'r is een fabriek gemaakt om dat vijske te produceren

Emoties hebben energie.

En nu kunnen we wel zeggen dat een emotie het gevolg is van neurotransmitters die vrijkomen in het bloed ...

Maar als ik nu naar een woedende massa een dictator uit zijn paleis sleurt en dood stamp. Komt dat dan omdat er in al die lichamen tegelijkertijd adrenaline uit de bijniereen spuit ...!? Dat zou kunnen. Maar hoe communiceren die bijniereen van al die mensen dan met elkaar. Hoe anders dan via ideeën, slogans en emoties.

Die betoging is niet ontsstaan omdat die bijniereen allemaal tegelijkertijd adreneline begne spuiten.

Dus de emoties zijn geen gevolg, ze zijn een oorzaak van het gedrag van de stoffen.

Pluk daar een opstandeling uit en zet die duizend kilometer verder op het strand ... die bijniereen worden direct rustiger ... al is het alleen maar van 't verschieten ...

$E=mc^2$

Materie zonder energie is ondenkbaar.

Energie zonder materie heel goed denkbaar

Ge moet met dat in het achterhoofd 's zorgvuldig kijken hoe ge 's morgens uit bed komt.

Ehm ge hebt een lichaam van pakweg zeventig kilo ...

Dat ligt daar ...

En dan op een gegeven moment is er iets dat van binnen uit iets doet waardoor die benen over de bedrand zwieren en ge als een danser bijna met de zwaartekracht begint te stoeien ... vergelijk dat maar 's met een bewusteloos lichaam van iemand anders van zeventig kilo daar doet ge niet mee wat ge wilt hè ...

...

D'r is een energie die

we hebben vijf zintuigen ...

waarmee we ruiken, proeven, horen, zien, tasten

maar een gedahte bijvoorbeeld

of een gevoel.

Met wat nemen we dat waar!?

D'r is daar geen orgaan voor.

Er zijn geen zenuwen waarin waargenomen gedachten worden vervoerd, zoals een smaak een prik een geluid of en beeld worden vervoerd.

Die energie die dat doet .... Die gewaar worden in de vorm van gedachten gevoelens intenties enzo meer en die we uiterlijk kunnen zien in ons lichaam dat recht springt en dingen doet, fietsen en rennen, wat zou er met die energie gebeuren gebeuren als ge sterft,

Dat zou ik u als vraag willen meegeven in veband met marietje ...

En denk daarbij alstublieft aan de wet van behoud van energie ...

Ik dank u.

Maar als we helemaal alleen durven zijn en de tijd nemen om zorgvuldig kijken naar al die dingen die we menen te zijn, dan schiet daar niks meer van over.

Diep van binnen, in 't echt, wezenlijk, als we ik achteruit terug proberen volgen naar ... als we vraag Wie is het die kijkt, die nadenkt, wat is het dat voelt, dat meent, dat zichzelf denkt te erkenne, wat is et wwat is het wat is het ... als we met die vraag voordurend als met een moker op elke ervaring blijven meppen, met alle kracht die we in ons hebben ... Dan ontdekken we uiteindelijk dat we niets zijn.

D'r is daar niets,  
Zelfs geen leegte.

Niets.

Zoals wanneer ge een ajuin afpelt, of een witte kool,  
Blad na blad, laag na laag.

D'r is geen hart, geen pit, geen kern, geen centrum

D'r is alleen een laatste schil.

De laatste schil is het puntje aandacht waarmee we rondkijken,

En dat gelijk nen aap heel de dag van 't een op 't ander wipt;

Maar zo snel dat we de werkelijkheid zoals de beeldjes van een film als één vloeiend geheel ervaren.

Als ge de waarneming vertraagd zult ge zien dat dat puntje aandacht bvb gelijk zot vliegt van de vingertoppen die een trui over een schouder voelen, naar de smaakpapillen die paprikachips binnenkrijgen, naar het verhaal, naar het beeld, naar de storende gejoel rondgelopen achter en om u heen enz; en dat wordt allemaal samangebundeld tot de ervaring: ik zit met mijn lief in een Batmanfilm en ik was vergeten dat de moslims suikerfeest vieren vandaag.

Maar als ge dan nog één stapje terug gaat. Naar waar komt dat stuurloze aandachtspuntje vandaan!?

Dan vind ge niks meer.

De aandacht hangt vast aan de waarneming

En de waarneming doemt op uit het niets.

Alles, de hele wereld, het hele universum is een opdoemsel,

De hele geschiedenis, alle drama's ...

Eén grote Poppenkast.

Godzijdank.

Alleen maar ...

Energie die vorm vat.

Dat is alles.

Denk ik

*An adults' lullaby*

*Everywhere on earth  
People try to love each other  
And everywhere on earth  
They do not succeed*

*Whenever it's about a girlfriend  
A son, your dog, your goddamned mother  
When love 's poppin' up  
There 's trauma's underneath*

*Everywhere on earth  
People try to do the dishes  
And they bring their children  
On dayly base to school  
While they feel abandoned  
Lonely and depressed, malicious  
They 'r vacuumcleaning homes  
And drag the leaves out of the pool*

*Don't get dispaired to intensely  
Never give up what you do  
Cause everywhere on earth there 's a power  
That all the time is busy doing you*

*Everywhere on earth  
People sit in jails,  
Waiting for the end of time  
And biting of their nails  
Everywhere on earth  
Soldiers shit their pants  
In wars they didn't start themselfe  
They just followed dreams they had  
when they where ten or twelve  
But everywhere on earth  
The dreams we had as kids  
Turn out to be a nightmare in our mids*

*Don't get dispaired to intensely  
Never give up what you do  
Cause everywhere on earth there 's a power  
That all the time is taking care of you*

